

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117012005
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117012005.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.2.2018, v trestnej veci proti ods. L. B. pre zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., v konaní o podmiennečne prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33 Pp 34/2017 zo dňa 28.11.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona odsúdeného L. B., nar. XX.X.XXXX v Z., trvale bytom Z., B. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Prešov p o d m i e n e č n e p r e p ú š ť a z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 12.11.2014 sp. zn. 2 T 165/14 v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov a zároveň ukladá probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/,f/ Tr. zák. odsúdenému sa ukladá zákaz úmyselne priblížiť sa k poškodeným, a to

- Z. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., B. č. XXXX/XX,
-F. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., B. č. XXXX/XXX,
-Y. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., B. č. XXXX/XX
-M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., B. č. XXXX/XXX

na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodených alebo v určenom mieste, kde sa tieto osoby zdržujú alebo ktoré navštevujú a zároveň zákaz kontaktu s týmito osobami v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. odsúdenému sa u k l a d á povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne prepustil ods. L. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z., B. XXXX/XX, z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 12.11.2014, sp. zn. 2T 165/2014 vo výmere 5 rokov. Zároveň mu podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú písomne odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo predčasné, keďže podmienkou pre prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nie je len riadne plnenie si jeho povinností, ale musí aj preukázať polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Poukázal na štyri záznamy odsúdeného v registri trestov, že vždy išlo o úmyselný trestný čin, navyše posledné odsúdenie bolo pre závažnú trestnú činnosť. Predchádzajúce nepodmienečné odsúdenia nemali na jeho prevýchovu žiadny vplyv. Súd podľa jeho názoru nedostatočne vyhodnotil aj resocializačnú prognózu so stredným rizikom zlyhania a nevzal do úvahy fakt, že odsúdený bol pred výkonom trestu nezamestnaný. Záujem odsúdeného sa riadne zamestnať, rovnako ako je to aj u mnohých iných odsúdených, je iba formálny a má jediný cieľ, ktorým je podmienenečné prepustenie. Podmienky na prepustenie nie sú podľa názoru prokurátora dané a od odsúdeného sa nedá očakávať, že povedie riadny život. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a žiadal, aby krajský súd zamietol žiadosť odsúdeného o podmienenečné prepustenie.

Na základe sťažnosti podanej prokurátorom preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je sčasti dôvodná aj keď z iných dôvodov, ako uviedol prokurátor vo svojej sťažnosti.

Okresný súd správne postupoval, keď pri posudzovaní splnenia podmienok pre podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného v prejednávanej veci použil ust. § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., podľa ktorého súd môže odsúdeného podmienenečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa správne zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov pod sp. zn. 2T 165/2014 zo dňa 12.11.2014 bol L. B. uznaný vinným zo spáchania zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 165/2014 zo dňa 17.2.2015 mu bola do trestu započítaná doba výkonu väzby od 16.6.2014 do 8.1.2015.

Súd prvého stupňa ďalej správne zistil, že vychádzajúc zo správy Ústavu na výkon väzby Prešov, bolo správanie odsúdeného vo výkone trestu, ktorý nastúpil 8.1.2015, bezproblémové, dodržiaval ústavný poriadok a denný režim, jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, k plneniu svojich povinností pristupoval zodpovedne, konflikty nevyvolával. Dňa 27.1.2015 bol umiestnený do Oddelenia výkonu trestu s miestom výkonu služby v Sabinove, kde mu bola stanovená diferenciacná skupina „B“. Jeho správanie a celkové pôsobenie bolo hodnotené kladne, patril medzi aktívnych odsúdených, pričom sa zúčastňoval početných aktivít. Dňa 20.3.2017 bol odsúdený umiestnený do otvoreného oddelenia ÚVV a ÚVTOS Prešov. V priebehu výkonu trestu bol dvakrát disciplinárne odmenený a v zmysle § 76 ods. 2 písm. f/ zákona o výkone trestu odňatia slobody mu bola dvakrát povolená vychádzka mimo ústavu na čas neprevyšujúci 48 hodín, disciplinárne potrestaný nebol. Vychádzajúc z dotazníka sociálneho zlyhania ÚVV konštatuje, že resocializačná prognóza u odsúdeného B. je menej priaznivá vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, predchádzajúce odsúdenia a nízke vzdelanie, riziko sociálneho zlyhania je stredné. Odsúdeného ÚVV odporučil podmienenečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody s dohľadom.

Krajský súd konštatuje, že podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je mimoriadnym inštitútom, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne. Môže ho však použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie, v prejednávanej veci, dvoch tretín súdom uloženého trestu odňatia slobody, ako aj materiálneho charakteru, a to preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojim správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Podmienenečné prepustenie je významným prostriedkom dovŕšenia prevýchovy a resocializácie

odsúdeného a neznamená ukončenie tohto procesu, ale pokračovanie prevýchovného resocializačného procesu v iných podmienkach (na slobode). Motivácia odsúdeného je založená na tom, že pokiaľ vyhovie podmienkam spojeným s podmiennečným prepustením, nebude musieť doposiaľ nevykonanú časť odpykať.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom prvostupňového súdu v tom, že odsúdený L. B. splnil po stránke formálnej aj materiálnej všetky podmienky, ktoré zákon ukladá pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Je treba povedať, že odsúdený B. síce nebol prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, avšak v tejto súvislosti je tiež nutné poznamenať, že od jeho posledného odsúdenia na nepodmiennečný trest odňatia slobody ubehlo viac ako 20 rokov, preto je potrebné zohľadniť dĺžku tohto obdobia v prospech odsúdeného. Z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že aj Ústav na výkon väzby, v ktorom trest vykonával, odporučil jeho podmiennečné prepustenie s probačným dohľadom. Odsúdený bol za zločin. Rovnako súd prvého stupňa správne určil skúšobnú dobu v rámci jej zákonného rozpätia. Prvostupňový súd však, podľa názoru odvolacieho súdu, pochybil, pokiaľ dôsledne nepostupoval podľa ust. § 68 ods. 1 Tr. zákona, teda pokiaľ vzhľadom na podmiennečné prepustenie odsúdeného a určenie skúšobnej doby neuložil probačný dohľad nad odsúdeným, čo vyplýva aj z odporúčania samotného ÚVV a ÚVTOS, spolu s primeranými povinnosťami a obmedzeniami podľa § 51 ods. 3 a 4 Tr. zákona. Uloženie probačného dohľadu a v rámci neho primeraných obmedzení a povinností je v danom prípade vzhľadom na povahu skutku, za ktorý bol odsúdený uznaný vinným, následky ním spôsobené a skutočnosť, že resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá, plne odôvodnené.

Preto krajský súd postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že nariadil aj probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 (troch rokov). Zároveň krajský súd vzhľadom na nariadenie probačného dohľadu určil odsúdenému primerané obmedzenia a povinnosti v súlade s § 51 ods. 3 a ods. 4 spočívajúce v zákaze úmyselne sa priblížiť k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, nezdržiavať sa v blízkosti ich obydlií alebo v mieste, kde sa zdržujú alebo ho navštevujú a zákaz kontaktu s týmito osobami v akejkoľvek forme vrátane elektronickej a inej komunikácie. Krajský súd tiež považoval za potrebné a primerané určiť odsúdenému povinnosť zamestnať sa alebo aspoň sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, keďže motívom páchania trestnej činnosti bola snaha získať prostriedky na obživu páchaním trestnej činnosti. Tieto obmedzenia a povinnosti spoločne s probačným dohľadom krajský súd uložil práve s cieľom viesť odsúdeného k riadnemu životu po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody s tým, aby sa minimalizovali obavy a pochybnosti, ktoré prezentoval aj prokurátor vo svojej sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.